

O Bir Anadolu Kadınıydı O Benim Annemdi

— deerli · 12 Ocak 2016

Bazen; memur oldu,
Bazen; işçi,
Bazen; hizmetkar,
Her yönüyle hamarattı.
Ama, o bir anneydi..

Omuzunda dünya yükü
Saçlarında aklar çökülü
Ne gecesi belli, ne gündüzü belli
Her gün çalıştı,
Nasır tuttu o nazik elleri
Kimseye derdini,
Bir gün olsun söylemedi
İç halini kimse bilmedi...

Hiç kadın hakları girmemişti evine
Hiç gül verilmemişti eline
Yılın annesi seçilmemişti
Ekmeğini kendi yapar
Hamurunu kendi yoğurur
Çocuğunu kendi başına doğurur
Hastane doktor, ebe bilmez
Şansına bir gün olsun, lanet etmezdi..

Kocasını onun için, ilk göz ağrısıydı
Evi her zaman birinci vatanydı
Erkeğinin önünde;
Saygıda kusur etmez
Bir an olsun,
Alnını onun yanında dikmez,

Çocuklarından başka, zenginliği olmadı,
Hiç de hayalde kurmadı,
Hayal kuracak vakti de yoktu

Bir gün hayal kurdu,
Glen gözlerini kapadı,
Bir daha hiç açmadı.
O bir Anadolu kadınıydı,
O benim Annemdi....

İbrahim Deęerli.